

renatione commota. Hanc sententiam commemorat Magister sententiarum, & ex illo refert Estius.

Tertia sententia est aliorum, qui docent, B. Virginem in utero Matris fuisse simul post Conceptionem a peccato, & a fomite purgatam. Refertur pariter hæc opinio ab Estio.

Quarta sententia est illorum, qui docent, fomitem in B. Virgine nunquam fuisse, sed simul fuisse illam, & a peccato originali, & a fomite præservatam. Hanc sententiam conformiorem putamus iis omnibus Theologis, qui B. Virginem sustinent a peccati originalis labe immunem; consonum enim est, ut illo eodem instanti, quo fuit ab originali præservata, fuerit etiam præservata a fomite peccati.

Dicimus V. peccati fomitem nunquam fuisse in B. Virgine, ipsamque fuisse simul & a peccato originali, & a fomite præservatam.

I. Probatur autoritate Bernardi explicantis verba illa: *Signum magnum: & dicentis: Nihil in eo, non dico tenebrosum, sed obscurum saltem, vel minus lucidum, sed nec tepidum quidem aliquid, aut non ferventissimum, liceat suspicari.* Damasceni orat, de Assumpt. Virginis illam vocantis Immaculatam, quæ cum terrenis affectionibus nihil habuit commune; quod & antea, etiam dixerat Sophronius in epistola superius citata, & quæ in VI. Synodo action. 1. lecta fuit: & Richardi de S. Victore lib. 2. de Emmanuele scribentis: *Virgini omnem ociositatem fuisse sublatam, solam penam fuisse relictam; & cap. 29. accommodantis Virgini verba illa psalm. 45. Aufere bella usque ad finem terræ; quia, ut ait Suarez, in Virgine nullum internum bellum, sed summa pax fuit. Ex quibus Richardus concludit, solam Virginem inter puros homines implevisse in hac vita omni ex parte præceptum illud: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde, mente, & animo; quia sicut explicat Suarez, non tantum rem præceptam, sed quodammodo etiam finem, & modum præcepti assequuta est; Denique ejusdem Richardi cap. 31. dicentis: *In cæteris Sanctis magnificum fuisse, quod a vitæ non sunt expugnati, in Virgine autem, quod nec impugnata fuit.**

II. Probatur autoritate Ambrosii lib. de Institut. Virginis cap. 7., ubi scribit, quod soli Virgini Maria datum fuerit, ut præsentia sua integritata insigne aliis conferret: Si ergo B. Virgo hoc amplissimum donum

a Deo obtinuit, ut alios sua præsentia in integritate mentis, & animi contineret, quis credet, in ea fuisse fomitem, qui contra propriam suam integritatem pugnaret, & motus in ea excitaret, qui essent suæ propriæ integritati contrarii?

III. Probatur rationibus. I. Decuit Virginem ea puritate nitere, qua major sub Deo nequeat intelligi; sed si B. Virgo non habuisset fomitem extinctum, posset intelligi puritas propria sua puritate major: ergo in B. Virgine fomes peccati fuit omnino extinctus. Major est doctrina Sanctorum Patrum, quam supra sæpius retigimus; minor patet manifeste; quia major esset illa puritas, per quam fuisset fomes extinctus, quam illa puritas, per quam extinctus non esset. II. Fomes est effectus originalis peccati: ergo si in B. Virgine, nullum fuit originale peccatum, nullus etiam fuit fomes peccati, adeoque fuit omnino in ea extinctus. III. B. Virgo ex superius probatis, nullum commisit veniale peccatum, & habuit impeccantiam, seu impeccabilitatem, quanvis ab extrinseco, & consequenter: ergo nullum quoque debuit habere fomitem peccati. Consequentia probatur a Suarez verbis hisce: „ Nam licet posset Deus, non obstante fomite, & motibus ejus, impedire omnem culpam in B. Virgine, tamen cum sapientissime, & suavissime omnia provideat, accommodat fini media, & causam disponit prout expedit, ad intentum effectum. „ Quia ergo B. Virginem ab omni culpa præservaturus erat, eandem fecit ab omni inordinato motu liberam, quia moraliter difficillimum est pati inordinatos motus, & venialiter saltem nunquam delinquere. „ Unde fit nullam mentis distractionem, vel variarum cogitationum intellectus, aut phantasie involuntarias immutationes, passam unquam fuisse. Hæc enim, omnia imperfectionem magnam continent, & ad fomitis inordinationem pertinent. „

Probatur modo, quod peccati fomes fuerit in B. Virgine non solum ligatus, sed omnino extinctus, ut dictum est in Conclusionem. I. In B. Virgine fuerunt impediti motus irregulares, provenientes ex fomite non per extrinsecam Dei assistentiam, sed per intrinsecam virtutem, quam a Deo obtinuit; sed virtus intrinseca extinguit fomitem, extrinseca vero assistentia ligat solummodo: ergo in B. Virgine peccati fomes fuit non tantummodo ligatus, sed vere extinctus. Probatur major.

In